

Personer ikke faae Udseende af, at blive fritagne for at deeltage i Krigshyrden i disse høist besværlige Tider, da Landet hviler under et saadant Tryk og Landets hele Fremtid staaer paa Spil. Det er de to store Fordele, som den tidligere Ordning af dette Forhold efter min Mening havde, at de høvede de kongelige Resolutioner, og paa den anden Side, at de høie fyrstelige Personer udredede Krigsskat med Landets øvrige Indvaanere; det er dertil jeg troer, at Rigsdagen sandsynligvis i sin Tid vil komme. Der er altsaa ikke Tale om, at man nu skulde gaae hen og vilkaarligt ansætte Apanager strax, at man skulde omstøde de kongelige Resolutioner under Behandlingen af Budgettet; men der er kun Tale om, at udsætte denne Sags endelige Ordning til Fædrelandets Forhold ere blevne ordnede, og naar Fædrelandet maa vente Dag ud og Dag ind paa at see sin Skjæbne afgjort, da mener jeg ogsaa, at de høie Personer, hvis Skjæbne er saa inderligt sammenknyttet med Fædrelandets, at de, saa at sige, udgjøre een Familie med Fædrelandet, at ogsaa de maa og ville vente (Meget godt! Hør, Hør!).

Schærning: Min ærede Ven, som sidst satte sig, har tilbeels udtalt, hvad jeg vilde henlede Forsamlingens Opmærksomhed paa. Jeg troer, det er en aldeles ffjæv Opfatning, naar man overfører denne Sag paa det grundlovsmaessige Gebet; det, som vi have indvendt Noget imod, det er mod Betimeligheden. Vi have sagt, der er ingen Nødvendighed for at gjøre det i dette Dieblif, og saavel i Landets som i de høie Herfskabers Interesse er det Bedre, at dette ikke foregaaer. Det havde derfor været bedre, at denne Lov ikke var bleven forelagt. Der er i den hele Lov kun et eneste Punkt, hvorom man kunde ønske, at det maatte tages under Behandling, fordi det bestaaer som en Contract. Jeg troer, den ærede Finantsminister havde gjort rettest i at indskrænke sig til dette ene Punkt. Det Punkt staaer øverst paa den anden Side, og angaaer 16000 Rbd.; dette er en contractmaessig Forpligtelse, som Landet har overtaget. Det gjør mig ondt, at jeg har seet Ministeriet her fordrø en Apanagelov; for skulde alle de af Landet indgaaede Contracter forelægges her til ny Revision, og

ved en Lov blive opretholdte, saa vilde vi faae et langvarigt Arbejde. Just fordi, at den ommeldte Sum bestaaer ved en Contract, og de andre ikke bestaae ved noget Andet end ved vore Hjerters Contract ligeoverfor de høie Herfskabers, der nyde Godt af det, Landet tilstaaer dem, just derfor skulde disse Poster ikke have været blandede sammen. Ubetimeligheden ligger netop deri, at man har forsogt paa ved denne Leilighed, hvor det ikke behøves, at paatvinge os det som en Contract, der ingen Contract er og foreløbigt ingen Contract kan blive. Hvad er det, der er meent med Grundlovens § 17? Det er aabenbart Meningen, at vi vilde saa lidt som muligt røre ved de Forhold, der bestaae ifølge kongelige Resolutioner; men at vi paa den anden Side ikke grundlovsmaessigt vilde binde en Stat til Forpligtelser, som den ikke i Fremtiden veed, om den kan bære i det Dieblif, den eengang er indgaaet derpaa; det er netop deri, at det Ubetimelige ligger, at man opfordrer os til at indgaae og slutte Contracter i et Dieblif, hvor ingen af de ærede Ministre kunne sige, om vi vilde blive istand til at holde dem. Det er just derfor, at man skal see i den aarlige Finantslov i det, som føres paa Budgettet, en Erkjendelse af, at vi vilde anstrenge vore Kræfter til det Yderste, for at opfylde de Forpligtelser, som Fortiden har paalagt os; men vi kunne alene gjøre det paa denne Maade og ikke gjennem en særskilt Lov, der skulde blive bindende for de høie Herfskabers Levetid; thi det er Noget, vi for Dieblifket ikke kunne love, Noget, som vi gjerne vilde paatage os, hvis vi kunde, men som der ere Faa her i Salen, der kunne sige, at vi virkelig nu ere istand til. Den ærede Minister omfatter visse Begrændsninger af Landet, og lægger et Stykke af Lovudkastet udenfor og lægger et Stykke af Lovudkastet indenfor denne Begrændsning; men Begrændsningen er Noget, vi ikke nu kunne afgjøre. Jeg vilde ønske, at det stod i vor Magt at sige, saaledes er den lovlige Begrændsning, og derefter forandre vi de eller de Udgifter; men det kunne vi ikke, og derfor er det, mildest talt, en Uforstigtighed at forlange det. Den ærede Finantsminister har yttret, at det var nødvendigt, at vi gjorde det saaledes; fordi, sagde han, dersom vi havde